

пѣтътъ гдѣто отивате, тогда ще снете со-
старѣнїето ми со скорь бо грочатъ.

Глава ѿг.

(Таковъ принужденъ отъ глдіята да прати пакъ другите си
сынове во Египетъ, стори спскожденїе да прати
съ нихъ заедно и Вѣнїана.)

Глдіята прочее натегнѣваше на землата.

2 И ѿ кабвото се свърши да гадатъ житото
щето принесоха они изъ Егѣпетъ, рече камъ
нихъ отецъ имъ: идете пакъ, та кѣпете за
насъ малкъ хранѣ.

3 А Іуда мѣ рече, и казѣваше: чеврѣстѣ за-
свидѣтельствова намъ оный человекъ, и казѣ-
ваше: не ще да видите лицето ми, ако не (в)
съ васъ заедно кратъ вашъ.

4 Ако (прочее) пратишь кратъ ни заедно съ
насъ, ще слѣземе нїе, и ще ти кѣпиме хранѣ:

5 Но ако (го) не пратишь, не щеме да слѣз-
неме: защото человекъ ни рече: не ще да види-
телицето ми, ако кратъ вашъ не (в) заедно съ васъ.

6 А Израиль рече: зашо ми сторихте (това)
зло, и казахте на человекатъ че имате дрѣгъ кратъ?

7 И они рекоха: человекъ ны испыта подро-
но за насъ и за сродството наше, и говореше:
отецъ ви живѣе ли іоще? имате ли (дрѣгъ)
кратъ? И нїе мѣ отговорихме споредъ това во-
пршенїе: можехме ли да знаеме че щеше да ре-
че онъ: доведете кратъ ви?

8 И рече Іуда на Израила отца своего: пра-
ти отрочището съ мене, да станеме, та нека
отидеме, за да кѣдеме живи, и да не умреме, и
нїе, и ты, и дѣцата наши.